

ฉบับประมวล

ค.ป.ก.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ
การประจําเขตกรุงเทพและปริมณฑล(ค.ป.ก.)

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต

พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ (๒) และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(๒) ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

หมวด ๑

นิยามศัพท์

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

“ตราสารหนี้” หมายความว่า ตราสารที่แสดงว่าผู้ออกตราสารมีภาระผูกพันทั้งทางตรงและทางอ้อมที่จะต้องจ่ายเงินสด หรือสินทรัพย์อื่น ให้แก่ผู้ถือตราสารตามจำนวนและเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้โดยชัดเจน หรือโดยปริยาย ได้แก่ พันธบัตร ตั๋วเงินคลัง หุ้นกู้ หุ้นกู้แปลงสภาพตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงิน ตราสารหนี้ที่มีอนุพันธ์แฝง หรือตราสารหนี้ประเภทอื่นตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

"ตราสารทุน" หมายความว่า ตราสารที่แสดงว่าผู้ถือตราสารมีความเป็นเจ้าของในส่วนได้เสียคงเหลือของกิจการที่ไปลงทุน ได้แก่ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย (NVDR) ใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหุ้นสามัญ (DR) หน่วยลงทุน หรือตราสารทุนประเภทอื่นตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

"ตราสารอนุพันธ์" หมายความว่า ตราสารทางการเงินที่มูลค่าของตราสารและผลตอบแทนขึ้นอยู่กับมูลค่าของสินค้าอ้างอิง และหมายความรวมถึง สัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

"สลากออมทรัพย์" หมายความว่า สลากระดมเงินออมที่ออกโดยธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น มีการจ่ายผลประโยชน์เป็นดอกเบี้ยเมื่อครบกำหนด และมีสิทธิได้รับรางวัลเป็นงวด

"ตลาดตราสารหนี้" หมายความว่า ตลาดตราสารหนี้ ภายใต้การกำกับดูแลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

"ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย" หมายความว่า ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

"ตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ" หมายความว่า ตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ในต่างประเทศที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานการกำกับดูแลด้านหลักทรัพย์และตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ที่เป็นสมาชิกสามัญของ International Organizations of Securities Commission (IOSCO) หรือที่เป็นสมาชิกของ World Federations of Exchange (WFE)

"สมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย" หมายความว่า สมาคมตลาดตราสารหนี้ไทยซึ่งได้รับใบอนุญาตจัดตั้งเป็นสมาคมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

"บริษัทประเมินค่าทรัพย์สิน" หมายความว่า บริษัทประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่อยู่ในบัญชีรายชื่อที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยการให้ความเห็นชอบบริษัทประเมินมูลค่าทรัพย์สินและผู้ประเมินหลัก เพื่อวัตถุประสงค์สาธารณะ

"ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต" หมายความว่า ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพบัญชี

"มาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป" หมายความว่า มาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการรายงานทางการเงิน และแนวปฏิบัติทางบัญชี ที่สภาวิชาชีพบัญชีประกาศกำหนด

"ระยะเวลาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของตราสารหนี้ (duration)" หมายความว่า จำนวนปีที่ผู้ถือจะได้รับดอกเบี้ยและเงินต้นคืน โดยถ่วงน้ำหนักด้วยสัดส่วนของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่ได้รับในแต่ละงวด

ข้อ ๕ ความหมายหรือคำนิยามของรายการสินทรัพย์และหนี้สิน นอกเหนือจากที่ได้กล่าวไว้ในหมวดนี้ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป และในกรณีที่มาตรฐานการบัญชีไม่ได้กำหนดคำนิยามดังกล่าวไว้ ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันชีวิต

หมวด ๒ การประเมินราคาทรัพย์สิน

ข้อ ๖ ตราสารหนี้ ให้ประเมินราคาตามวิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ตราสารหนี้จดทะเบียนในประเทศไทย ที่มีสภาพคล่องสูง (high liquidity) ให้ใช้ราคา ณ สิ้นวันประเมินที่เผยแพร่โดยหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

(ก) ตราสารหนี้จดทะเบียนในสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย ให้ใช้ราคาที่ไม่รวมดอกเบี้ยค้างรับ (clean price) ที่เผยแพร่โดยสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย หรือหน่วยงานที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์รับรอง

(ข) ตราสารหนี้จดทะเบียนในตลาดตราสารหนี้ให้ใช้ราคาเสนอซื้อล่าสุด (current bid price) ที่เผยแพร่โดยตลาดตราสารหนี้

กรณีตราสารหนี้จดทะเบียนตาม (ก) และ (ข) ให้ใช้ราคาตาม (ก)

(๒) ตราสารหนี้จดทะเบียนในประเทศไทยที่ไม่มีการซื้อขายในช่วงระยะเวลาสิบห้าวันทำการย้อนหลัง ให้ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมโดยใช้แบบจำลอง (pricing model) ดังต่อไปนี้

(ก) ให้คิดลดด้วยอัตราที่เหมาะสมกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับตราสารหนี้ มีหลักเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ อย่างสม่ำเสมอ

๑) ประมาณมูลค่าโดยใช้วิธีการเทียบเคียงกับอัตราผลตอบแทนจากการซื้อขายในสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทยหรือในตลาดตราสารหนี้ หรืออัตราผลตอบแทนซื้อจากบริษัทผู้เสนอซื้อขายในช่วงเวลาประเมินครั้งล่าสุดไม่เกินสิบห้าวันทำการ สำหรับตราสารหนี้ที่มีประเภท อันดับเครดิต หรือ ระยะเวลาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของตราสารหนี้ (duration) ที่เท่ากันหรือคล้ายคลึงกันกับตราสารหนี้ที่จะประเมินมูลค่ายุติธรรม (comparative bond method) ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงสภาพคล่องของตราสารหนี้ดังกล่าวด้วย หรือ

๒) ประมาณมูลค่าโดยใช้วิธีการเทียบเคียงกับอัตราผลตอบแทนอ้างอิง (reference yield curve method) ที่เผยแพร่โดยสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย ที่มีระยะเวลาเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของตราสารหนี้ (duration) ที่เท่ากันหรือคล้ายคลึงกันกับตราสารหนี้ที่จะประเมินมูลค่ายุติธรรม หรือ

๓) ประมาณมูลค่าโดยใช้อัตราคิดลดเป็นอัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย (zero coupon yield) ที่เผยแพร่โดยสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทยโดยบวกค่าชดเชยความเสี่ยงด้านเครดิต (credit risk premium) ที่เหมาะสม

บริษัทจะเปลี่ยนแปลงวิธีการที่ใช้ได้ก็ต่อเมื่อมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามูลค่าที่ประมาณได้จากหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่เดิมไม่เป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของมูลค่ายุติธรรมของตราสารหนี้

(ข) ตราสารหนี้ที่มีหรืออาจมีปัญหาในด้านฐานะการเงิน รวมถึงตราสารหนี้ที่หยุดชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นการชั่วคราวหรือปรับโครงสร้างหนี้ ให้ประมาณมูลค่ายุติธรรมโดยใช้วิธีประมาณค่าทางบัญชีที่ปรับปรุงให้สะท้อนราคาตลาดของสินทรัพย์และหนี้สิน (adjusted book value method) หรือมูลค่าชำระบัญชี (liquidation value)

(ค) ห้ามมิให้ประเมินราคาตราสารหนี้ที่ครบกำหนดชำระเงินต้น และถูกปฏิเสธการจ่ายเงินต้น หรือผู้ออกเลิกกิจการหรือถูกสั่งปิด

(๓) ตราสารหนี้จดทะเบียนในตลาดต่างประเทศให้ใช้ราคา ที่เผยแพร่โดย Bloomberg, Reuters, Telerate หรือ Euroclear

(๔) ตราสารหนี้้นอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ให้ใช้ราคาที่เหมาะสมด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งดังต่อไปนี้ อย่างสม่ำเสมอ

(ก) เทคนิคประเมินมูลค่ายุติธรรมโดยใช้แบบจำลอง (model pricing) ตาม (๒) หรือ

(ข) ราคาทุนตัดจำหน่ายโดยใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (effective interest rate) หักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่า

ทั้งนี้ หากตราสารหนี้ดังกล่าวมีระยะเวลาครบกำหนดไม่เกินหนึ่งปีนับจากวันที่ออกให้ประเมินราคาด้วยราคาทุนโดยอนุโลม

ข้อ ๗ ตราสารทุน ให้ประเมินราคาตามวิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ตราสารทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีการซื้อขาย ณ วันประเมินราคา ให้ใช้ราคาเสนอซื้อ (bid price) ณ สิ้นวันประเมิน ที่เผยแพร่โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(๒) ตราสารทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งไม่มีการซื้อขาย ณ วันประเมินราคา ให้ใช้ราคาเสนอซื้อต่ำสุด แต่ไม่เกินสิบห้าวันทำการย้อนหลัง

(๓) ตราสารทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งไม่มีการซื้อขายภายในสิบห้าวันทำการย้อนหลัง ให้ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ อย่างสม่ำเสมอ

(ก) วิธีการคิดลดกระแสเงินสด โดยประมาณการกระแสเงินสดจากมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับจากการจำหน่ายตราสารทุน หรือจากเงินปันผล หรือผลตอบแทนอื่นที่คาดว่าจะได้รับ และให้ใช้อัตราคิดลดจากอัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ยที่เผยแพร่โดยสมาคมตราสารหนี้ไทย โดยบวกค่าชดเชยความเสี่ยง (risk premium) ที่เหมาะสม หรือ

(ข) วิธีการเทียบเคียงอัตราส่วนตราสารทุนที่มี ชนิด ประเภท และลักษณะสำคัญ (feature) เป็นอย่างเดียวกัน ดังต่อไปนี้

๑) อัตราส่วนราคาต่อกำไรสุทธิต่อหุ้น (price/earning ratio) หรือ

๒) อัตราส่วนมูลค่าบริษัทต่อกำไรก่อนดอกเบี้ย ภาษี ค่าเสื่อมราคา และค่าตัดจำหน่าย (enterprise value/ earnings before interest, tax, depreciation and amortization ratio) หรือ

๓) อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าทางบัญชี (price/book value ratio) หรือ

๔) อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหุ้น (price/net asset value ratio)

(ค) ใช้ราคาเฉลี่ยของราคาเสนอซื้อต่ำสุด ณ วันประเมินราคาที่เป็นลายลักษณ์อักษรจากบริษัทหลักทรัพย์ไม่ต่ำกว่าสามราย หรือ

(ง) วิธีการเทียบเคียงกับการเปลี่ยนแปลงของราคาในช่วงเวลาเดียวกันของตราสารทุนที่มี ชนิด ประเภท และลักษณะสำคัญ เป็นอย่างเดียวกันที่จดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือกับดัชนีราคาหมวดอุตสาหกรรมเดียวกันของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บริษัทจะเปลี่ยนแปลงวิธีการที่ใช้ได้ก็ต่อเมื่อมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามูลค่าที่ประมาณได้จากวิธีการที่ใช้อยู่เดิมไม่เป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของมูลค่ายุติธรรมของตราสารทุนนั้น

(๔) ตราสารทุนที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แล้ว แต่อยู่ในระหว่างการขอจดทะเบียนการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ประเมินราคาตามราคาที่เสนอขายต่อบุคคลทั่วไป (initial public offering: IPO)

(๕) ตราสารทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ ให้ใช้ราคาเสนอซื้อ ณ สิ้นวันประเมินที่เผยแพร่โดยตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ

(๖) ตราสารทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศที่ไม่มีการซื้อขายภายในสิบห้าวันทำการย้อนหลัง ให้ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมตาม (๓) โดยอนุโลม

(๗) ตราสารทุนที่ไม่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ ให้ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมตาม (๓) โดยอนุโลม เว้นแต่

(ก) ตราสารทุนประเภทหน่วยลงทุน ให้ประเมินราคาโดยใช้มูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วย (NAV) ของกองทุนรวม ณ สิ้นวันประเมินราคา กรณีไม่มีมูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วย ณ สิ้นวันประเมินราคา ให้ใช้มูลค่าสินทรัพย์สุทธิต่อหน่วย ล่าสุดก่อนวันประเมินราคา

(ข) ตราสารทุนประเภทใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant) ที่ไม่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ให้ประเมินราคาโดยใช้วิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ อย่างสม่าเสมอ

๑) ใช้ราคาหลักทรัพย์ที่จะได้รับจากการใช้สิทธิตามหลักเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ใน (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) หักด้วย ราคาในการใช้สิทธิ (strike price) ทั้งนี้ ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิที่คำนวณด้วยวิธีดังกล่าวจะต้องไม่ต่ำกว่าศูนย์ หรือ

๒) ใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในตลาดซึ่งได้มีการพิสูจน์แล้วว่าเป็นเทคนิคที่ให้ราคาที่เชื่อถือได้โดยมีการซื้อขายกันจริงในตลาดและสำนักงานยอมรับ

(ค) ตราสารทุนประเภทหุ้นสามัญของ บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ให้ประเมินราคาโดยใช้มูลค่าทางบัญชี โดยอนุโลม

ข้อ ๘ สลากออมทรัพย์ ให้ประเมินราคาด้วยเทคนิคการประเมินมูลค่าโดยการคิดลดกระแสเงินสดโดยไม่ให้คำนึงถึงส่วนประกอบของเงินรางวัลที่ไม่แน่นอนว่าจะได้รับในอนาคตหรือให้ใช้ราคาตรา (face value) โดยอนุโลม

ข้อ ๙ เงินให้กู้ยืม เงินลงทุนให้เข้าซื้อรถ เงินลงทุนให้เข้าทรัพย์สินแบบ리스ซึ่งประเภทสัญญาเช่าการเงิน เบี้ยประกันภัยค้ำรับ รายได้จากการลงทุนค้ำรับ และลูกหนี้อื่นให้ประเมินราคา ดังต่อไปนี้

(๑) เงินให้กู้ยืม ให้ใช้ราคาทุนตัดจำหน่ายโดยใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงหักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่า หรือใช้เทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมโดยการคิดลดกระแสเงินสด (discounted cash flow) ซึ่งเมื่อเลือกใช้วิธีใดแล้วให้ใช้วิธีนั้นอย่างสม่าเสมอ

(๒) เงินลงทุนให้เข้าซื้อรถ เงินลงทุนให้เข้าทรัพย์สินแบบ리스ซึ่งประเภทสัญญาเช่าการเงิน เบี้ยประกันภัยค้ำรับ รายได้จากการลงทุนค้ำรับ และลูกหนี้อื่น ให้ใช้ราคาประเมินตามวิธีการวัดมูลค่าที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป หักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่า

(๓) ค่าเผื่อการด้อยค่าตาม (๑) และ (๒) ให้พิจารณาตามวิธีการดังต่อไปนี้

(ก) รายการหรือกลุ่มของรายการการเงินให้กู้ยืม เงินลงทุนให้เข้าซื้อรถ เงินลงทุนให้เข้าทรัพย์สินแบบ리스ซึ่งประเภทสัญญาเช่าการเงิน เบี้ยประกันภัยค้ำรับ รายได้จากการลงทุนค้ำรับ และลูกหนี้อื่น จะมีการด้อยค่าและเกิดขาดทุนจากการด้อยค่า เมื่อมีหลักฐานว่ามีการลดลงในประมาณการกระแสเงินสดในอนาคตของรายการหรือกลุ่มของรายการดังกล่าว ซึ่งสามารถประมาณการได้อย่างน่าเชื่อถือ

(ข) หากเป็นรายการที่มีนัยสำคัญให้พิจารณาการด้อยค่าของแต่ละรายการหากเป็นรายการที่ไม่มีนัยสำคัญ อาจพิจารณาการด้อยค่าของแต่ละรายการหรือเป็นกลุ่มก็ได้

(ค) หากบริษัทพิจารณารายการทั้งที่มีนัยสำคัญและไม่มีนัยสำคัญแต่ละรายการแล้ว เห็นว่าไม่มีการลดลงในประมาณการกระแสเงินสดในอนาคต ให้ประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์เป็นรายกลุ่ม โดยรวมรายการที่มีลักษณะความเสี่ยงด้านเครดิตที่เหมือนกันเพื่อนำมาประเมินการด้อยค่าโดยรวมอีกครั้ง

(ง) รายการเงินให้กู้ยืม เงินลงทุนให้เช่าซื้อรถ เงินลงทุนให้เช่าทรัพย์สินแบบ리스ซึ่งประเภทสัญญาเช่าการเงิน เบี้ยประกันภัยค้ำรับ รายได้จากการลงทุนค้ำรับ และลูกหนี้อื่นซึ่งถูกประเมินด้อยค่าเป็นแต่ละรายการและรับรู้ขาดทุนจากการด้อยค่าแล้ว รายการนั้นจะไม่ถูกรวมอยู่ในการประเมินการด้อยค่าเป็นกลุ่ม

(จ) ภายหลังจากการพิจารณาการด้อยค่าตามวิธีการใน (ก) (ข) (ค) และ (ง) แล้ว รายการตาม (๑) และ (๒) ต้องมีมูลค่าไม่เกินกำหนด ดังต่อไปนี้

๑) เงินให้กู้ยืมโดยมีอสังหาริมทรัพย์จำนองเป็นประกัน

ก) ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามข้อกำหนดในสัญญากู้ยืมเป็นระยะเวลาเกินสามเดือนแต่ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ประเมินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคงค้างรวมดอกเบี้ยค้างชำระทั้งหมด หลังหักค่าเผื่อการด้อยค่า ได้ไม่เกินร้อยละแปดสิบของราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นหลักประกัน ทั้งนี้ต้องไม่เกินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคงค้างรวมดอกเบี้ยค้างชำระ

ข) ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามข้อกำหนดในสัญญากู้ยืมเป็นระยะเวลาเกินหกเดือนขึ้นไปนับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ประเมินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคงค้างรวมดอกเบี้ยค้างชำระทั้งหมด หลังหักค่าเผื่อการด้อยค่า ได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบของราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นหลักประกัน ทั้งนี้ต้องไม่เกินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคงค้างรวมดอกเบี้ยค้างชำระ

ค) ในกรณีที่มีการทำข้อตกลงประนอมหนี้และลูกหนี้ได้ชำระเงินครบถ้วนตามข้อตกลงประนอมหนี้ติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าหกงวด หรือรวมเป็นเงินไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของจำนวนเงินต้นและดอกเบี้ยที่ค้างชำระตามข้อตกลงประนอมหนี้ ให้พิจารณาค่าเผื่อการด้อยค่าตามวิธีการใน (ก) (ข) (ค) และ (ง) หากลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามข้อตกลงประนอมหนี้เป็นระยะเวลาเกินสองเดือนขึ้นไปนับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ประเมินมูลค่าเงินให้กู้ยืมรวมดอกเบี้ยค้างชำระตาม ๑) ข)

ง) ราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นหลักประกันตาม ๑) ก) ๑) ข) หรือ ๑) ค) ให้ใช้มูลค่าที่ประเมินโดยบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินที่ทำการประเมินไม่เกินสามสิบหกเดือน หักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสม และหักค่าเผื่อการด้อยค่า ซึ่งบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินดังกล่าวต้องไม่เกี่ยวข้องกับบริษัทในลักษณะเดียวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัทตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัท หากไม่เข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งให้ถือว่าไม่มีราคาประเมินอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นหลักประกัน

๒) เงินให้กู้ยืมโดยมีหลักทรัพย์เป็นประกัน

ก) ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ย ตามข้อกำหนดในสัญญากู้ยืมเป็นระยะเวลาเกินสามเดือน แต่ไม่เกินสิบสองเดือน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ประเมินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคงค้างรวมดอกเบี้ยค้างชำระทั้งหมด หลังหักค่าเผื่อการด้อยค่า ได้ไม่เกินร้อยละเก้าสิบของมูลค่าหลักทรัพย์ ณ วันที่ทำการประเมินราคาซึ่งประเมินตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ตามประเภทของหลักทรัพย์ ทั้งนี้ต้องไม่เกินมูลค่าเงินให้กู้ยืมคงค้างรวมดอกเบี้ยค้างชำระ

ข) ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามข้อกำหนดในสัญญากู้ยืมเป็นระยะเวลาเกินสิบสองเดือนขึ้นไป นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้หักด้อยค่ามูลค่าเงินให้กู้ยืมรวมดอกเบี้ยค้างชำระทั้งหมดเต็มจำนวน

๓) เงินลงทุนให้เข้าซื้อรถ และเงินลงทุนให้เข้าทรัพย์สินแบบลิสซิ่งประเภทสัญญาเช่าการเงิน

ก) ในกรณีที่ผู้เช่าซื้อหรือผู้เช่าผิตสัญญาเป็นระยะเวลาเกินสามเดือนแต่ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ประเมินมูลค่าเงินลงทุนดังกล่าวหลังหักค่าเผื่อการด้อยค่าได้ไม่เกินร้อยละเก้าสิบของมูลค่าเงินลงทุนคงค้าง

ข) ในกรณีที่ผู้เช่าซื้อหรือผู้เช่าผิตสัญญาเป็นระยะเวลาเกินหกเดือนขึ้นไปนับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้หักด้อยค่าเต็มจำนวน

๔) เงินให้กู้ยืมนอกจาก ๑) ๒) และ ๓) ที่ลูกหนี้ไม่ชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามข้อกำหนดในสัญญากู้ยืมเป็นระยะเวลาเกินสามเดือน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ให้ด้อยค่าเต็มจำนวน

๕) ดอกเบี้ยค้างรับจากพันธมิตร ตัวเงิน หุ่นกู้แปลงสภาพ ให้ด้อยค่าเต็มจำนวนเมื่อมีกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก) ค้างชำระดอกเบี้ยเกินสามเดือนขึ้นไปนับแต่วันที่ถึงกำหนดชำระ

ข) ครบกําหนดชำระเงินต้นและถูกปฏิเสธการจ่ายเงิน

ค) ผู้ออกเลิกกิจการหรือถูกสั่งปิดกิจการ

๖) ดอกเบี้ยค้างรับอื่นนอกจาก ๕) และรายได้จากการลงทุนค้างรับอื่นที่ค้างรับเกินสามเดือนนับแต่วันครบกำหนดชำระ ให้ด้อยค่าเต็มจำนวน

๗) ลูกหนี้จากการขายตราสารหนี้ ตราสารทุน และสลากออมทรัพย์ ที่ไม่ได้รับชำระภายในวันครบกำหนดชำระ ให้ด้อยค่าเต็มจำนวน

๘) เบี้ยประกันภัยค้างรับ เว้นแต่เป็นเบี้ยประกันภัยค้างรับจากกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุ

ก) ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเกินสามสิบวัน แต่ไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันที่พ้นระยะเวลาผ่อนผันตามที่กำหนดไว้ในสัญญาประกันภัย ให้ประเมินเบี้ยประกันภัยค้างรับคงเหลือหลังหักค่าเผื่อการด้อยค่าได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบของเบี้ยประกันภัยค้างรับ คงเหลือหลังหักค่าเผื่อการด้อยค่าได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบของเบี้ยประกันภัยค้างรับก่อนหักค่าเผื่อการด้อยค่า

ข) ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเกินหกสิบวัน แต่ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พ้นระยะเวลาผ่อนผันตามที่กำหนดไว้ในสัญญาประกันภัย ให้ประเมินเบี้ยประกันภัยค้างรับคงเหลือหลังหักค่าเผื่อการด้อยค่าได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเบี้ยประกันภัยค้างรับก่อนหักค่าเผื่อการด้อยค่า

ค) ในกรณีที่บริษัทไม่สามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเกินเก้าสิบวันขึ้นไปนับแต่วันพ้นระยะเวลาผ่อนผันตามที่กำหนดไว้ในสัญญาประกันภัย ให้ด้อยค่าเต็มจำนวน

ข้อ ๑๐ ตราสารอนุพันธ์รวมถึงตราสารอนุพันธ์ที่แฝงอยู่ในตราสารหนี้หรือตราสารทุนให้ประเมินราคาด้วยมูลค่ายุติธรรมตามราคาตลาด ในกรณีที่ไม่มีราคาตลาดให้กำหนดมูลค่ายุติธรรมโดยใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในตลาดซึ่งได้มีการพิสูจน์แล้วว่าเป็นเทคนิคที่ให้ราคาที่เชื่อถือได้ โดยมีการซื้อขายกันจริงในตลาด และสำนักงานยอมรับ

ข้อ ๑๑ เงินสด เงินฝากสถาบันการเงิน ใบรับฝากเงิน และบัตรเงินฝาก (negotiable certificate of deposit)

(๑) เงินสด ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่มีอยู่

(๒) เงินฝากสถาบันการเงินและใบรับฝากเงิน ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินที่ฝากไว้ และบัตรเงินฝาก ให้ประเมินราคาตามราคาทุนตัดจำหน่าย

ข้อ ๑๒ ที่ดิน อาคาร และอาคารชุดที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์รอการขาย รวมถึงเงินลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ให้ประเมินราคาด้วยมูลค่าที่ประเมินโดยบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินที่ทำการประเมินไม่เกินสามสิบหกเดือน หักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสมและหักค่าเผื่อการด้อยค่าและบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินดังกล่าวต้องไม่เกี่ยวข้องกับบริษัทในลักษณะเดียวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการการของ บริษัทตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการการของ บริษัท หากไม่เข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งให้ถือว่าไม่มีราคาประเมิน

ข้อ ๑๓ อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทมิได้จำหน่ายภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ประเมินราคาด้วยมูลค่าที่ประเมินโดยบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินที่ทำการประเมินไม่เกินสามสิบหกเดือน หักด้วยค่าเสื่อมราคา และหักค่าเผื่อการด้อยค่า และบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินดังกล่าวต้องไม่เกี่ยวข้องกับบริษัทในลักษณะเดียวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการการของ บริษัทตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการการของ บริษัท หากไม่เข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งให้ถือว่าไม่มีราคาประเมิน

ทั้งนี้ ให้หักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่าตามวรรคหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่นายทะเบียนผ่อนผันตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละสิบของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๓ หลังหักค่าเสื่อมราคาสะสม

(๒) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสองปีแต่ไม่เกินสามปีนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่นายทะเบียนผ่อนผันตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละสิบของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๓ หลังหักค่าเสื่อมราคาสะสม

(๓) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสามปีแต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่นายทะเบียนผ่อนผันตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละห้าสิบห้าของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๓ หลังหักค่าเสื่อมราคาสะสม

(๔) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสี่ปีขึ้นไปนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่นายทะเบียนผ่อนผันตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละเจ็ดสิบของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๓ หลังหักค่าเสื่อมราคาสะสม

ข้อ ๑๔ อสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทได้มาหรือมีอยู่โดยไม่เป็นไปตาม มาตรา ๓๓ (๙) แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ประเมินราคาด้วยมูลค่าที่ประเมินโดยบริษัทประเมินค่าทรัพย์สิน ที่ทำการประเมินไม่เกินสามสิบหกเดือน หักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสมและหักค่าเผื่อการด้อยค่าและบริษัทประเมินค่าทรัพย์สินดังกล่าวต้องไม่เกี่ยวข้องกับบริษัทในลักษณะเดียวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัท ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการของบริษัท หากไม่เข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งให้ถือว่าไม่มีราคาประเมิน

ทั้งนี้ ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าตามวรรคแรก ดังต่อไปนี้

- (๑) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันได้มา ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละสิบของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๔ หลังหักค่าเสื่อมราคาสะสม
- (๒) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสองปีแต่ไม่เกินสามปีนับแต่วันได้มา ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละสิบของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๔ หลังหักค่าเสื่อมราคาสะสม
- (๓) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสามปีแต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันได้มา ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละห้าสิบห้าของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๔ หลังหักค่าเสื่อมราคาสะสม
- (๔) กรณีที่บริษัทไม่สามารถจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ได้จนพ้นกำหนดสี่ปีขึ้นไปนับแต่วันได้มา ให้หักค่าเผื่อการด้อยค่าร้อยละเจ็ดสิบของมูลค่าจากการประเมินในข้อ ๑๔ หลังหักค่าเสื่อมราคาสะสม

ข้อ ๑๕ สินทรัพย์จากการประกันภัยต่อ ให้ประเมินราคาด้วยมูลค่ายุติธรรมตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

- (๑) สำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ให้ประเมินราคาด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน หมวด ๓ การประเมินราคาหนี้สิน
- (๒) สินทรัพย์จากการประกันภัยต่อนอกจาก (๑) ให้ประเมินราคาด้วยมูลค่าตามสัญญาประกันภัยต่อหักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่า
- (๓) ค่าเผื่อการด้อยค่าตาม (๒) ให้พิจารณาจาก
 - (ก) หลักฐานที่ปรากฏอย่างชัดเจน ที่ทำให้บริษัทอาจไม่ได้รับจำนวนเงินทั้งหมดตามเงื่อนไขของสัญญา และ
 - (ข) ผลกระทบที่สามารถวัดเป็นจำนวนเงินได้อย่างน่าเชื่อถือ

ข้อ ๑๖^๑ ทรัพย์สินใดที่ไม่ได้กำหนดวิธีการประเมินราคาไว้ตามประกาศนี้ ให้บริษัทประเมินราคาทรัพย์สินดังกล่าวตามวิธีการรับรู้และวัดมูลค่าตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป

รายการดังต่อไปนี้ มิให้ประเมินเป็นทรัพย์สินของบริษัท

- (๑) สินทรัพย์ที่ใช้เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการที่ผู้ยืมไม่สามารถส่งมอบหลักทรัพย์คืนได้ อันเกิดขึ้นจากธุรกรรมการยืมหลักทรัพย์เฉพาะในกรณีที่บริษัทเป็นผู้ให้ยืม
- (๒) สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชี (deferred tax asset)

^๑ แก้ไขโดยข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๗

- (๓) ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า (prepaid expense) ที่ไม่เกี่ยวกับกับสัญญาประกันภัยและสัญญาประกันภัยต่อ เช่น ค่าเช่าจ่ายล่วงหน้า ค่าโฆษณาจ่ายล่วงหน้า ค่าสาธารณูปโภคจ่ายล่วงหน้า
- (๔) ต้นทุนในการได้มารอดัดบัญชี (deferred acquisition costs)
- (๕) สินทรัพย์กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (asset for insurance acquisition cash flows)

หมวด ๓ การประเมินราคาหนี้สิน

ข้อ ๑๗^๑ สำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่มีระยะเวลาของสัญญาเกินกว่าหนึ่งปี หรือสัญญาที่มีการรับรองการต่ออายุอัตโนมัติ (guarantee automatic renewal) ซึ่งบริษัทไม่สามารถบอกเลิก

^๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ความเดิมเป็นดังนี้

“ข้อ ๑๗ สำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่มีระยะเวลาของสัญญาเกินกว่าหนึ่งปี หรือสัญญาที่มีการรับรองการต่ออายุอัตโนมัติ (guarantee automatic renewal) ซึ่งบริษัทไม่สามารถบอกเลิกสัญญา และไม่สามารถปรับเพิ่มหรือลดเบี้ยประกันภัย รวมถึงเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ใดๆ ตลอดอายุสัญญา ให้ประเมินราคาตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำนวณสำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยอื่นที่ไม่เข้าลักษณะตาม (๒) และ (๓) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(ก) สำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ (gross premium reserve) ให้คำนวณด้วยวิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม (gross premium valuation: GPV) โดยใช้สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ และค่าเผื่อความผันผวน (provision of adverse deviations : PAD) ของสมมติฐานดังกล่าว

(ข) สำรองประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ (net premium reserve) ให้คำนวณด้วยวิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม โดยใช้สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยหลังการเอาประกันภัยต่อ และค่าเผื่อความผันผวนของสมมติฐานดังกล่าว

(ค) สำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ให้คำนวณโดยหักมูลค่าสำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ ด้วยสำรอง ประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ

(๒) ให้คำนวณสำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันชีวิตกลุ่ม ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(ก) สำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ ให้คำนวณด้วยวิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม โดยใช้สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ คูณด้วยหนึ่งจุดศูนย์เก้า

(ข) สำรองประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ ให้คำนวณด้วยวิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม โดยใช้สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยหลังการเอาประกันภัยต่อ คูณด้วยหนึ่งจุดศูนย์ห้า

(ค) สำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ให้คำนวณโดยหักมูลค่าสำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ ด้วยสำรองประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ

(๓) ให้คำนวณสำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุหรือเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์ประกันชีวิตคุ้มครองอุบัติเหตุหรือสุขภาพ ที่ไม่มีข้อตกลงคุ้มครองการทุพพลภาพบางส่วนหรือสิ้นเชิงหรือการเจ็บป่วยร้ายแรง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(ก) สำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ ให้คำนวณด้วยวิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม โดยใช้สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ คูณด้วยหนึ่งจุดหนึ่งห้า

(ข) สำรองประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ ให้คำนวณด้วยวิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม โดยใช้สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยหลังการเอาประกันภัยต่อ คูณด้วยหนึ่งจุดหนึ่งห้า

(ค) สำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ให้คำนวณโดยหักมูลค่าสำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ ด้วยมูลค่าสำรองประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม และสมมติฐานและค่าเผื่อความผันผวนประกอบการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวมตาม (๑) (ก) ๑ (ข) ๒ (ก) ๒ (ข) ๓ (ข) ให้เป็นไปตามแนบท้ายประกาศนี้”

สัญญา และไม่สามารถปรับเพิ่มหรือลดเบี้ยประกันภัย รวมถึงเปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ใด ๆ ตลอดอายุสัญญา ให้ประเมินราคาตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำนวณสำรองประกันภัยสำหรับกรรมธรรม์ประกันภัยอื่นที่ไม่เข้าลักษณะตาม (๒) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(ก) สำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ (gross premium reserve) ให้คำนวณด้วยวิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม (gross premium valuation : GPV) โดยใช้สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ และค่าเผื่อความผันผวน (provision of adverse deviations : PAD) ของสมมติฐานดังกล่าว

(ข) สำรองประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ (net premium reserve) ให้คำนวณด้วยวิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม โดยใช้สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยหลังการเอาประกันภัยต่อ และค่าเผื่อความผันผวนของสมมติฐานดังกล่าว

(ค) สำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ให้คำนวณโดยหักมูลค่าสำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ ด้วยสำรองประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ

(๒) ให้คำนวณสำรองประกันภัยสำหรับกรรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลหรือเอกสารแนบท้ายกรรมธรรม์ประกันชีวิตคุ้มครองอุบัติเหตุหรือสุขภาพ ที่ไม่มีข้อตกลงคุ้มครองการทุพพลภาพบางส่วนหรือสิ้นเชิงหรือการเจ็บป่วยร้ายแรง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(ก) สำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ ให้คำนวณด้วยวิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม โดยใช้สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ คูณด้วยหนึ่งจุดหนึ่งหก

(ข) สำรองประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ ให้คำนวณด้วยวิธีการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม โดยใช้สมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดของภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยหลังการเอาประกันภัยต่อ คูณด้วยหนึ่งจุดหนึ่งหก

(ค) สำรองประกันภัยส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ ให้คำนวณโดยหักมูลค่าสำรองประกันภัยก่อนการเอาประกันภัยต่อ ด้วยมูลค่าสำรองประกันภัยสุทธิหลังการเอาประกันภัยต่อ

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม และสมมติฐานและค่าเผื่อความผันผวนประกอบการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวมตาม (๑) (ก) (ข) และ (๒) (ก) (ข) ให้เป็นไปตามแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๘ สำรองประกันภัยสำหรับกรรมธรรม์ประกันภัย ที่ไม่เข้าลักษณะตามข้อ ๑๗ ให้ประเมินราคาสำรองประกันภัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย โดยการคำนวณสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ ให้ใช้อัตราค่าบำเหน็จสำหรับตัวแทนและนายหน้าเท่ากับร้อยละสิบแปด และอัตราค่าบำเหน็จการประกันภัยต่อ ให้ใช้อัตราที่บริษัทได้รับจริงแต่ไม่เกินร้อยละสิบแปด และการคำนวณสำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดและสำรองค่าสินไหมทดแทน ให้ใช้ค่าเผื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า สำหรับสำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดและสำหรับสำรองค่าสินไหมทดแทน ที่กำหนดในข้อ ๑๙ เว้นแต่บริษัทให้ความคุ้มครองกรรมธรรม์ประกันภัยที่ให้ผลประโยชน์เหมือนกันแต่มีระยะเวลาความคุ้มครองตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไปอยู่ด้วย เช่น กรรมธรรม์ประกันชีวิตกลุ่มคุ้มครองเงินกู้จำนองแบบระยะเวลาคุ้มครองหนึ่งปีหรือตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไปแต่ไม่เกินสามสิบปี กรรมธรรม์ประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลาแบบ

ระยะเวลาคุ้มครองให้แก่ผู้ประกอบการหนึ่งปีหรือตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไปแต่ไม่เกินสิบห้าปี เป็นต้น บริษัทอาจใช้วิธีการประเมินราคาตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ ๑๗ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๙^๓ ค่าเผื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า สำหรับสำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดและสำหรับสำรองค่าสินไหมทดแทน คิดเป็นร้อยละของค่าประมาณการที่ดีที่สุดของสำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดและสำรองค่าสินไหมทดแทน ซึ่งกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ประเภท	ค่าเผื่อความผันผวน (ร้อยละ) ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๗๕	
	ความเสี่ยงจากสำรองเบี้ยประกันภัย	ความเสี่ยงจากสำรองค่าสินไหมทดแทน
การประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลระยะสั้น	๑๖	๑๒
สัญญาแนบท้ายระยะสั้น - การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา	๑๖	๑๒

^๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ความเห็นเป็นดังนี้

“ข้อ ๑๙ ค่าเผื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า สำหรับสำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดและสำหรับสำรองค่าสินไหมทดแทน คิดเป็นร้อยละของค่าประมาณการที่ดีที่สุดของสำรองสำหรับความเสี่ยงภัยที่ยังไม่สิ้นสุดและสำรองค่าสินไหมทดแทน ซึ่งกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ประเภท	ค่าเผื่อความผันผวน (ร้อยละ) ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๗๕	
	ความเสี่ยงจากสำรองเบี้ยประกันภัย	ความเสี่ยงจากสำรองค่าสินไหมทดแทน
การประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลระยะสั้น	๑๖	๑๒
สัญญาแนบท้ายระยะสั้น - การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา - คุ้มครองโรคร้ายแรง - การประกันอุบัติเหตุ - ค่ารักษาพยาบาลรายวัน - ประกันสุขภาพ	๑๖	๑๒

ประเภท	ค่าเผื่อความผันผวน (ร้อยละ) ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๗๕	
	ความเสี่ยงจากสำรองเบี้ยประกันภัย	ความเสี่ยงจากสำรองค่าสินไหมทดแทน
การประกันภัยกลุ่มระยะสั้น		
- ความคุ้มครองการเสียชีวิต	๑๐	๘
- อุบัติเหตุส่วนบุคคล และสุขภาพ	๑๖	๑๒
- อื่น ๆ	๑๖	๑๒

ประเภท	ค่าเพื่อความผันผวน (ร้อยละ) ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๗๕	
	ความเสี่ยงจากสำรองเบี้ย ประกันภัย	ความเสี่ยงจากสำรองค่า สินไหมทดแทน
- คู้มครองโรคภัยแรง - การประกันอุบัติเหตุ - ค่ารักษาพยาบาลรายวัน - ประกันสุขภาพ		
การประกันภัยกลุ่มระยะสั้น		
- ความคุ้มครองการเสียชีวิต	๑๐	๘
- อุบัติเหตุส่วนบุคคล และสุขภาพ	๑๖	๑๒
- อื่น ๆ	๑๖	๑๒

ข้อ ๒๐ กรมธรรม์ประกันภัยแบบใหม่ ที่มีสัดส่วนเบี้ยประกันภัยรับรวมกันทุกแบบน้อยกว่าร้อยละห้าของเบี้ยประกันภัยรับรวมทั้งหมดของบริษัท ณ วันประเมิน อนุโลมให้บริษัทใช้วิธีประมาณการโดยอ้างอิงจากการคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวมจากแบบประกันภัยที่คล้ายกันแล้วเพิ่มตามสัดส่วน (grossing up) ทั้งนี้ บริษัทต้องจัดให้มีสำรองประกันภัยเพียงพอต่อการผูกพันตามกรมธรรม์ประกันภัยที่มีอยู่

ข้อ ๒๑ หนี้สินใดที่ไม่ได้กำหนดวิธีการประเมินราคาไว้ตามประกาศนี้ ให้บริษัทประเมินราคาหนี้สินดังกล่าวตามวิธีการรับรู้และวัดมูลค่าตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป เว้นแต่

(๑) ค่านายหน้าค้างจ่ายจากเบี้ยประกันภัยค้างรับที่ไม่ประเมินให้ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ยังมีให้ประเมินเป็นหนี้สินของบริษัทในสัดส่วนที่เท่ากัน

(๒) หนี้สินที่เกิดขึ้นจากธุรกรรมการยืมหลักทรัพย์เฉพาะในกรณีที่บริษัทเป็นผู้ให้ยืม ยังมีให้ประเมินเป็นหนี้สินของบริษัท

(๓) หนี้สินภาษีเงินได้รอตัดบัญชี (deferred tax liability) ยังมีให้ประเมินเป็นหนี้สินของบริษัท

หมวด ๔

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๒ กรณีที่บริษัทใช้เทคนิคการประเมินมูลค่าทรัพย์สิน บริษัทจะต้องนำเสนอวิธีการหามูลค่าที่บริษัทใช้ประเมินมูลค่าสินทรัพย์นั้นๆ พร้อมข้อมูลและสมมติฐานประกอบการคำนวณ ซึ่งต้องสามารถแสดงแหล่งที่มาของข้อมูลได้ โดยนำเสนอทุกครั้งเมื่อมีการอ้างอิงถึงมูลค่ายุติธรรมด้วยเทคนิคการประเมินของสินทรัพย์นั้นๆ

ข้อ ๒๓ กรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าบริษัทประเมินมูลค่ายุติธรรมของทรัพย์สินไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทประเมินมูลค่าทรัพย์สินใหม่ โดยอาจกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงสมมติฐานหรืออาจให้เปลี่ยนบริษัทผู้ประเมินได้ และส่งผลการประเมิน ภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๒๔ การประเมินมูลค่าสำรองประกันภัย ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทนำส่งรายงานการวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องตามแบบและระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๒๕ กรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าบริษัทประเมินมูลค่าสำรองประกันภัยไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทประเมินมูลค่าสำรองประกันภัยใหม่ หรือให้บริษัทประเมินมูลค่าสำรองใหม่ โดยเปลี่ยนแปลงสมมติฐานหรือเปลี่ยนนัยคณิตศาสตร์ประกันภัยที่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเป็นผู้รับรองผลการประเมินได้และส่งผลการประเมิน ภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๒๖ กรณีที่มีเหตุการณ์การผันผวนอันอาจส่งผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นของมูลค่าสำรองประกันภัยอย่างรุนแรงจนกระทบฐานะการเงินของบริษัท ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทประเมินมูลค่าสำรองประกันภัยใหม่โดยเปลี่ยนแปลงสมมติฐานตามที่นายทะเบียนกำหนดเป็นการเฉพาะ

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่บริษัทไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด หรือเงื่อนไขใดๆ ตามประกาศฉบับนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัท แก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องหรือครบถ้วนสมบูรณ์ หรือประเมินมูลค่าทรัพย์สิน หรือหนี้สินตามที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๒๗/๑^๔ สำนักงานอาจทำหมดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามประกาศนี้ และเมื่อมีการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติดังกล่าวให้ถือว่าบริษัทได้ปฏิบัติตามประกาศในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้ว

หมวด ๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๘ เงินให้กู้ยืมตามข้อ ๙ (๒) ที่บริษัทให้กู้ก่อนวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ประเมินราคาตามจำนวนเงินต้นที่ค้างชำระหักด้วยค่าเผื่อการด้อยค่าตามข้อ ๙ (๔) โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายอารีพงศ์ ภู่อุ่ม)

ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

^๔ เพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๗

หลักเกณฑ์การคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี่ยประกันภัยรวม^{*} (gross premium valuation : GPV)

หลักเกณฑ์การคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี่ยประกันภัยรวม (gross premium valuation : GPV) มีดังต่อไปนี้

๑. ให้คำนวณเป็นรายการกรมธรรม์ประกันภัย ทั้งนี้ผลรวมของมูลค่าสำรองประกันภัยของแต่ละประเภทผลิตภัณฑ์การประกันชีวิต (product type level) ต้องมีค่าไม่น้อยกว่าศูนย์

๒. การแบ่งประเภทผลิตภัณฑ์การประกันชีวิต ให้เป็นไปตามประเภทที่ระบุไว้ในประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยว่าด้วยการกำหนดแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและระยะเวลาการส่งรายงานประจำปีการคำนวณความรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัย

ทั้งนี้ บริษัทอาจแบ่งประเภทละเอียดกว่าได้

๓. ให้ใช้สูตรการคำนวณสำรองประกันภัย $PV(O) - PV(I)$ โดย $PV(O)$ คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินออกของกรมธรรม์ประกันภัยและ $PV(I)$ คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินเข้าของกรมธรรม์ประกันภัย

๔. กรมธรรม์ประกันภัยที่ไม่มีลักษณะควบการลงทุน และสัญญาแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าว ให้ $PV(O)$ และ $PV(I)$ เท่ากับ

๔.๑ $PV(O)$ คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินออกของกรมธรรม์ประกันภัย ตามรายการดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

๔.๑.๑ ผลประโยชน์การเสียชีวิตรวมถึงเงินปันผลที่ได้รับสิทธิแล้ว (vested bonus) และเงินปันผลสิ้นสุดสัญญา (terminal bonus) ที่จ่ายกรณีเสียชีวิต

๔.๑.๒ ผลประโยชน์การเจ็บป่วยรวมถึงเงินปันผลที่ได้รับสิทธิแล้ว และเงินปันผลสิ้นสุดสัญญาที่จ่ายกรณีเจ็บป่วย

๔.๑.๓ ผลประโยชน์การเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยรวมถึงมูลค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยของกรมธรรม์ประกันภัยหลักและมูลค่าเงินสดสิ้นสุดสัญญา (terminal cash value) ที่จ่ายเมื่อผู้เอาประกันภัยเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย

๔.๑.๔ ผลประโยชน์การอยู่รอดและเงินปันผลที่จ่ายเมื่อผู้เอาประกันภัยอยู่รอดจนถึงระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัย

๔.๑.๕ เงินที่คาดว่าจะจ่ายคืนตามเงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัย

๔.๑.๖ เงินปันผล และเงินปันผลสิ้นสุดสัญญากรณีเสียชีวิต หรือการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย

๔.๑.๗ เงินครบกําหนดสัญญา รวมถึงเงินปันผลสิ้นสุดสัญญา

๔.๑.๘ ค่าจ้างและค่าบำเหน็จของตัวแทนประกันภัย ผู้บริหารตัวแทนประกันภัย และนายหน้าประกันภัย

๔.๑.๙ ค่าใช้จ่ายบริหารงาน รวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทน

๔.๑.๑๐ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการขาย

๔.๑.๑๑ เบี้ยประกันภัยต่อ (ถ้ามี)

^{*} แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

๔.๒ PV (I) คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินเข้าของกรมธรรม์ประกันภัย ตามรายการดังต่อไปนี้

๔.๒.๑ เบี้ยประกันภัยรับ (gross premium receivable) ในอนาคต ซึ่งรวมถึงเบี้ยประกันภัยเพิ่มสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐาน (extra premium for substandard risk)

๔.๒.๒ ค่าสินไหมทดแทนส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ (ถ้ามี)

๕. กรมธรรม์ประกันภัยควบการลงทุนแบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ (universal life policy) ให้คำนวณด้วยวิธีการ ดังต่อไปนี้

๕.๑ สำรองประกันภัยของส่วนการลงทุน ให้เท่ากับมูลค่าบัญชีกรมธรรม์ประกันภัย (account value)

๕.๒ สำรองประกันภัยของส่วนการประกันภัย ให้ PV (O) และ PV (I) เท่ากับ

๕.๒.๑ PV (O) คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินออกของกรมธรรม์ประกันภัย ตามรายการดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

(๑) ผลประโยชน์การเสียชีวิต หรือผลประโยชน์การเสียชีวิตที่เกินกว่ามูลค่าบัญชีกรมธรรม์ประกันภัย ที่จ่ายกรณีเสียชีวิต

(๒) ผลประโยชน์การเจ็บป่วย หรือผลประโยชน์การเจ็บป่วยที่เกินกว่ามูลค่าบัญชีกรมธรรม์ประกันภัย ที่จ่ายกรณีเจ็บป่วย

(๓) ผลประโยชน์การเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย หรือผลประโยชน์การเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยที่เกินกว่ามูลค่าบัญชีกรมธรรม์ประกันภัย ที่จ่ายเมื่อผู้เอาประกันภัยเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย

(๔) ผลประโยชน์การอยู่รอด หรือผลประโยชน์การอยู่รอดที่เกินกว่ามูลค่าบัญชีกรมธรรม์ประกันภัยที่จ่ายเมื่อผู้เอาประกันภัยอยู่รอดจนถึงระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัย

(๕) เงินปันผล และเงินปันผลสิ้นสุดสัญญากรณีเสียชีวิต หรือการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย

(๖) เงินครบกําหนดสัญญา รวมถึงเงินปันผลสิ้นสุดสัญญา

(๗) ค่าจ้างและค่าบำเหน็จของตัวแทนประกันภัย ผู้บริหารตัวแทนประกันภัยและนายหน้าประกันภัย

(๘) ค่าใช้จ่ายบริหารงาน รวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

(๙) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการขาย

(๑๐) เบี้ยประกันภัยต่อ (ถ้ามี)

๕.๒.๒ PV (I) คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินเข้าของกรมธรรม์ประกันภัย ตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) เบี้ยประกันภัยรับ หลังจากหักค่าใช้จ่ายดำเนินการประกันภัย (unallocated premium)

(๒) ค่าการประกันภัย รวมค่าการประกันภัยเพิ่มสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐาน (extra cost of insurance for substandard risk)

(๓) ค่าธรรมเนียมบริหารกองทุน

(๔) ค่าธรรมเนียมรักษากรมธรรม์รายเดือน

(๕) ค่าธรรมเนียมถอนเงิน

(๖) ค่าธรรมเนียมอื่นๆ

(๗) ค่าสินไหมทดแทนส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ (ถ้ามี)

๖. กรมธรรม์ประกันภัยควบการลงทุนแบบยูนิต์ลิงค์ (unit - linked life policy) ให้คำนวณด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๖.๑ สำรองประกันภัยของส่วนการลงทุน (unit reserve) เท่ากับมูลค่าตลาดของสินทรัพย์ลงทุนที่ใช้หนุนหน่วยลงทุน (underlying asset backing the units) ของผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัยแบบยูนิต์ลิงค์

๖.๒ สำรองประกันภัยของส่วนการประกันภัย (non - unit reserve) ให้ PV (O) และ PV (I) เท่ากับ

๖.๒.๑ PV (O) คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินออกของกรมธรรม์ประกันภัย ตามรายการดังต่อไปนี้ เป็นอย่างน้อย

(๑) ผลประโยชน์การเสียชีวิต หรือผลประโยชน์การเสียชีวิตที่เกินกว่ามูลค่าของหน่วยลงทุน (units) ที่จ่ายกรณีเสียชีวิต

(๒) ผลประโยชน์การเจ็บป่วย หรือผลประโยชน์การเจ็บป่วยที่เกินกว่ามูลค่าของหน่วยลงทุนที่จ่ายกรณีเจ็บป่วย

(๓) เงินปันผลและเงินปันผลสิ้นสุดสัญญากรณีเสียชีวิต หรือการเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย

(๔) เงินครบกักหนดยุทธศาสตร์ รวมถึงเงินปันผลสิ้นสุดสัญญา

(๕) ค่าจ้างและค่าบำเหน็จของตัวแทนประกันภัย ผู้บริหารตัวแทนประกันภัย และนายหน้าประกันภัย

(๖) ค่าใช้จ่ายบริหารงาน รวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

(๗) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการขาย

(๘) เบี้ยประกันภัยต่อ (ถ้ามี)

๖.๒.๒ ให้ PV (I) คือ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินเข้าของกรมธรรม์ประกันภัย ตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) เบี้ยประกันภัยรับ หลังจากหักค่าใช้จ่ายดำเนินการประกันภัย

(๒) ส่วนต่างราคาเสนอซื้อกับราคาเสนอขาย (ถ้ามี)

(๓) ค่าการประกันภัย รวมค่าการประกันภัยเพิ่มสำหรับภัยต่ำกว่ามาตรฐาน

(๔) ค่าธรรมเนียมบริหารกองทุน

(๕) ค่าธรรมเนียมรักษากรมธรรม์ประกันภัยรายเดือน

(๖) ค่าธรรมเนียมการถอนเงิน

(๗) ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ

(๘) ค่าสินไหมทดแทนส่วนที่เรียกคืนจากการประกันภัยต่อ (ถ้ามี)

๗. กรณีกรมธรรม์ประกันภัยควบการลงทุนแบบยูนิต์ลิงค์ กรมธรรม์ประกันภัยควบการลงทุนแบบยูนิต์ลิงค์ กรมธรรม์ประกันภัยแบบบำนาญที่มีการชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียวและมีการรับรองการจ่ายผลประโยชน์ไม่ต่ำกว่าเบี้ยประกันภัยที่ชำระทั้งหมด ให้ใช้ค่าที่มากกว่าระหว่างผลรวมของมูลค่าปัจจุบันของเบี้ยประกันภัยและผลประโยชน์ที่เกิดจากเบี้ยประกันภัยนั้น กับผลรวมของสำรองประกันภัยของส่วนการลงทุนและของส่วนการประกันภัย เป็นมูลค่าสำรองประกันภัย

สมมติฐานและค่าเผื่อความผันผวน (provision of adverse deviations : PAD)

ประกอบกรคำนวณสำรองประกันภัยแบบเบี้ยประกันภัยรวม*

๑. ให้ใช้สมมติฐานตามรายการดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

๑.๑ อัตราคิดลด (discount rate) ที่ใช้ในการคำนวณมูลค่าปัจจุบัน

๑.๑.๑ สำหรับผลประโยชน์ที่รับรอง (guarantee benefits) ค่าใช้จ่าย (expenses) และเบี้ยประกันภัยรับ (gross premiums receivable) ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยที่ปราศจากความเสี่ยง ณ วันประเมิน ซึ่งเท่ากับค่าที่มากกว่าระหว่างอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย (zero coupon yield) ณ วันประเมิน กับค่าเฉลี่ยของอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลดังกล่าว ณ แต่ละสิ้นไตรมาสทั้งหมดแปด ไตรมาสย้อนหลังนับจากวันประเมิน ซึ่งค่าถ่วงน้ำหนักที่ใช้สำหรับสิ้นไตรมาสปัจจุบันกำหนดให้มีค่าเท่ากับร้อยละห้าสิบเอ็ด ส่วนค่าถ่วงน้ำหนักแต่ละสิ้นไตรมาสของเจ็ดไตรมาสก่อนหน้ากำหนดให้มีค่าเท่ากับร้อยละเจ็ด

โดยระยะเวลาของอัตราดอกเบี้ยที่ใช้อ้างอิงในการคำนวณอัตราคิดลดจะต้องสอดคล้องกับระยะเวลา (duration) ของกระแสเงินต่าง ๆ เช่น กระแสเงินจากกรมธรรม์ประกันภัยที่ต้องคิดลดห้าปี นับจากวันประเมินต้องใช้อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลที่มีระยะเวลาห้าปี เป็นต้น สำหรับกระแสเงินจากกรมธรรม์ประกันภัยที่มีระยะเวลายาวกว่าระยะเวลายาวที่สุดของพันธบัตรรัฐบาลให้ใช้อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลที่มีระยะเวลายาวที่สุด

๑.๑.๒ สำหรับผลประโยชน์ที่ไม่รับรอง (non - guarantee benefits) ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยที่ปราศจากความเสี่ยง ณ วันประเมินที่คำนวณได้ข้างต้น ที่มีระยะเวลาเท่ากันบวกเพิ่มอีกไม่เกินร้อยละหก

๑.๒ อัตราภาระ และอัตราการเจ็บป่วย

๑.๒.๑ ให้ใช้ข้อมูลประสบการณ์ของบริษัทในการกำหนดสมมติฐาน กรณีที่บริษัทมีข้อมูลประสบการณ์ไม่เพียงพอ บริษัทอาจใช้ค่าถ่วงน้ำหนักบางส่วน หรือทั้งหมดกับสมมติฐานซึ่งเป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดที่ได้จากข้อมูลภาคธุรกิจ หากพิสูจน์ได้ว่าวิธีการดังกล่าวมีความเหมาะสม

๑.๒.๒ การจัดกลุ่ม และประเภท เช่น อายุ เพศ เป็นต้น ในการกำหนดสมมติฐานอัตราภาระ และอัตราการเจ็บป่วยต้องเหมาะสมตามการจัดกลุ่ม และประเภทของสมมติฐานดังกล่าวที่ใช้ในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย

๑.๓ อัตราการขาดอายุ หรือเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย ให้พิจารณาจากข้อมูลประสบการณ์ของบริษัท รวมทั้งผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบของบริษัทและเงื่อนไขทางการตลาดที่มีผลต่อรูปแบบการขาดอายุและเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัยของกรมธรรม์ประกันภัยในอนาคต

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

๑.๔ ค่าใช้จ่าย

๑.๔.๑ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการขาย (distribution expenses) เช่น ค่าจ้างและค่าบำเหน็จของตัวแทนประกันภัย ผู้บริหารตัวแทนประกันภัย และนายหน้าประกันภัย เป็นต้น

๑.๔.๒ ค่าใช้จ่ายบริหารงาน (management expenses) เช่น ค่าใช้จ่ายในการดูแลกรมธรรม์ประกันภัย (maintenance expense) ค่าใช้จ่ายในการจัดการค่าสินไหมทดแทน ค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน เป็นต้น

๑.๔.๓ สมมติฐานค่าใช้จ่ายบริหารงาน ให้พิจารณาจากค่าใช้จ่ายที่บริษัทจ่ายจริงในช่วงเวลาล่าสุด และให้คำนึงถึงอัตราเงินเฟ้อ (inflation) ที่จะมีผลกระทบต่อการประมาณการในอนาคตด้วย

๑.๕ อัตราเงินปันผลที่ไม่รับรองการจ่ายในอนาคต ให้พิจารณาจากนโยบายการกำหนดเงินปันผลล่าสุดที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการของบริษัท การประกาศจ่ายเงินปันผลในปีปัจจุบัน และการแสดงเงินปันผลในเอกสารประกอบการขาย ตามลำดับ

๒. ค่าเผื่อความผันผวน (provision of adverse deviations : PAD) เป็นส่วนเพิ่มของภาระผูกพันตามกรมธรรม์ประกันภัยที่เกิดจากความไม่แน่นอนของสมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุด เพื่อให้มั่นใจว่ามูลค่าภาระผูกพันตามกรมธรรม์ประกันภัยเพียงพอที่ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า ซึ่งกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ประเภทของสมมติฐาน	ค่าเผื่อความผันผวน ณ ระดับความเชื่อมั่นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เจ็ดสิบห้า
อัตรามรณะ/ อัตราการเจ็บป่วย	+/- ร้อยละ ๘ ของค่าประมาณการที่ดีที่สุด
ค่าใช้จ่ายในการดูแลกรมธรรม์ประกันภัย	+ ร้อยละ ๒ ของค่าประมาณการที่ดีที่สุด
อัตราการขาดอายุ หรือเวนคืนกรมธรรม์ประกันภัย	+/- ร้อยละ ๑๕ ของค่าประมาณการที่ดีที่สุด

๓. บริษัทต้องคำนวณค่าเผื่อความผันผวนทั้งค่าบวกและลบจากสมมติฐานที่เป็นค่าประมาณการที่ดีที่สุดแล้วให้เลือกมูลค่าสำรองประกันภัยแบบเบี่ยงประกันภัยรวมที่สูงกว่าเป็นมูลค่าสำรองประกันภัย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณมูลค่ายุติธรรมของเงินให้กู้ยืม โดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกันของสำนักงาน*

ด้วยปัจจุบันมีบริษัทประกันชีวิตหลายแห่งที่มีสินทรัพย์เป็นเงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน ซึ่งเป็นธุรกรรมปกติของบริษัทประกันชีวิต

ทั้งนี้ ตามข้อ ๙ ของประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๕๔ กล่าวว่า กรณีบริษัทมีการกำหนดเทคนิคการประเมินมูลค่ายุติธรรมสำหรับเงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกันเป็นการภายใน (internal model) มูลค่าของเงินให้กู้ยืมดังกล่าวที่ประเมินได้ตามประกาศข้างต้นนี้ จะต้องไม่สูงกว่ามูลค่าที่คำนวณได้จากวิธีการที่สำนักงานกำหนดไว้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. สมมติฐานในการคำนวณ ประกอบด้วย

๑.๑ จำนวนเงินตั้งต้น (initial balance) เท่ากับ ยอดคงเหลือของเงินให้กู้ยืมรวมกับดอกเบี้ยค้างรับจากเงินให้กู้ยืมดังกล่าวตามมูลค่าทางบัญชี ณ วันที่ทำการประเมิน

๑.๒ อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืม เท่ากับ อัตราดอกเบี้ยทบต้นร้อยละหกต่อปี

๑.๓ ไม่คำนึงถึงเงินให้กู้เพิ่มเติมจากเบี้ยประกันภัยของกรรมธรรม์ประกันภัยที่จะเข้ามาใหม่ในอนาคต (premiums from new business)

๑.๔ ไม่คำนึงถึงเงินให้กู้เพิ่มเติมจากเบี้ยประกันภัยของกรรมธรรม์ประกันภัยที่มี การต่ออายุในปีถัดไป (renewal premiums)

๑.๕ ระยะเวลาในการใช้คืนเงินกู้ยืมทั้งหมด เท่ากับเจ็ดปี

๑.๖ กำหนดการคืนเงินให้กู้ยืมพร้อมดอกเบี้ยค้างชำระ

๑.๖.๑ ภายในปีที่หนึ่ง คืนเงินร้อยละสิบสี่ของจำนวนเงินตั้งต้น

๑.๖.๒ ภายในปีที่สอง คืนเงินร้อยละสิบเจ็ดของจำนวนเงิน ณ สิ้นปีที่หนึ่ง

๑.๖.๓ ภายในปีที่สาม คืนเงินร้อยละยี่สิบของจำนวนเงิน ณ สิ้นปีที่สอง

๑.๖.๔ ภายในปีที่สี่ คืนเงินร้อยละยี่สิบห้าของจำนวนเงิน ณ สิ้นปีที่สาม

๑.๖.๕ ภายในปีที่ห้า คืนเงินร้อยละสามสิบสามของจำนวนเงิน ณ สิ้นปีที่สี่

๑.๖.๖ ภายในปีที่หก คืนเงินร้อยละห้าสิบของจำนวนเงิน ณ สิ้นปีที่ห้า

๑.๖.๗ ภายในปีที่เจ็ด คืนเงินร้อยละหนึ่งร้อยของจำนวนเงิน ณ สิ้นปีที่หก

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

๑.๗ อัตราคิดลดในการคำนวณมูลค่ากระแสเงินสด เท่ากับ อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย (zero coupon yield) ซึ่งเป็นอัตราที่กำหนดไว้ ณ วันที่ทำการประเมิน โดยให้ใช้อัตราในช่วงระยะเวลาเดียวกับระยะเวลาคงเหลือของเงินให้กู้ยืม

๒. สูตรในการคำนวณมูลค่ายุติธรรมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัย

$$PV = \frac{EB1}{(1+Y1)^1} + \frac{EB2}{(1+Y2)^2} + \frac{EB3}{(1+Y3)^3} + \frac{EB4}{(1+Y4)^4} + \frac{EB5}{(1+Y5)^5} + \frac{EB6}{(1+Y6)^6} + \frac{EB7}{(1+Y7)^7}$$

โดย

- PV = มูลค่ายุติธรรมของเงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน
 $Y1$ = อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ระยะเวลาหนึ่งปี
 $Y2$ = อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ระยะเวลาสองปี
 $Y3$ = อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ระยะเวลาสามปี
 $Y4$ = อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ระยะเวลาสี่ปี
 $Y5$ = อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ระยะเวลาห้าปี
 $Y6$ = อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ระยะเวลาหกปี
 $Y7$ = อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ระยะเวลาเจ็ดปี
 Bt = จำนวนเงิน ณ สิ้นปีที่ t
 EBt = เงินคืนในปีที่ t
 $B0$ = จำนวนเงินตั้งต้น (Initial Balance: IB)
 $EB1$ = $B0 \times 1.06 \times 14\%$
 $B1$ = $(B0 \times 1.06) - EB1$
 $EB2$ = $B1 \times 1.06 \times 17\%$
 $B2$ = $(B1 \times 1.06) - EB2$
 $EB3$ = $B2 \times 1.06 \times 20\%$
 $B3$ = $(B2 \times 1.06) - EB3$
 $EB4$ = $B3 \times 1.06 \times 25\%$
 $B4$ = $(B3 \times 1.06) - EB4$
 $EB5$ = $B4 \times 1.06 \times 33\%$
 $B5$ = $(B4 \times 1.06) - EB5$
 $EB6$ = $B5 \times 1.06 \times 50\%$
 $B6$ = $(B5 \times 1.06) - EB6$
 $EB7$ = $B6 \times 1.06 \times 100\%$
 $B7$ = $(B6 \times 1.06) - EB7 = 0$

๓. ตัวอย่างการคำนวณมูลค่ายุติธรรมของเงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัย

บริษัท ก มีเงินยอดคงเหลือของเงินให้กู้ยืม ๑,๐๐๐ บาท และมีดอกเบี้ยยืมรับจากเงินให้กู้ยืมดังกล่าว ๑๐๐ บาท โดยมีอายุคงเหลือของกรรมธรรม์ที่ใช้เป็นหลักประกันยี่สิบปี ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕XX ตามยอดในบัญชีและอัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ยเป็น ดังตารางด้านล่าง

ระยะเวลา (ปี)	อัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลไทยที่ไม่มีดอกเบี้ย ณ ๓๑ ธ.ค. ๒๕XX (ร้อยละ)	ร้อยละของเงินคืน ณ สิ้นปี
๑	๑	๑๔
๒	๑	๑๗
๓	๒	๒๐
๔	๒	๒๕
๕	๒	๓๓
๖	๓	๕๐
๗	๓	๑๐๐

บริษัทมีจำนวนเงินตั้งต้น (initial balance) เท่ากับ ๑,๑๐๐ บาท (๑,๐๐๐ + ๑๐๐)

ได้รับเงินคืนในปีที่ ๑ (EB1) เท่ากับ ๑๖๓.๒๔ บาท (๑,๑๐๐ x ๑.๐๖ x ๑๔%)

ได้รับเงินคืนในปีที่ ๒ (EB2) เท่ากับ ๑๘๐.๗๐ บาท (๑,๐๐๒.๗๖ x ๑.๐๖ x ๑๗%)

ได้รับเงินคืนในปีที่ ๓ (EB3) เท่ากับ ๑๘๗.๐๓ บาท (๘๘๒.๒๓ x ๑.๐๖ x ๒๐%)

ได้รับเงินคืนในปีที่ ๔ (EB4) เท่ากับ ๑๘๘.๒๕ บาท (๗๔๘.๑๒ x ๑.๐๖ x ๒๕%)

ได้รับเงินคืนในปีที่ ๕ (EB5) เท่ากับ ๒๐๘.๐๕ บาท (๕๙๔.๗๖ x ๑.๐๖ x ๓๓%)

ได้รับเงินคืนในปีที่ ๖ (EB6) เท่ากับ ๒๒๓.๘๗ บาท (๔๒๒.๔๐ x ๑.๐๖ x ๕๐%)

ได้รับเงินคืนในปีที่ ๗ (EB7) เท่ากับ ๒๓๗.๓๐ บาท (๒๒๓.๘๗ x ๑.๐๖ x ๑๐๐%)

มูลค่ายุติธรรมของเงินให้กู้ยืมโดยมีกรรมธรรม์ประกันภัยเป็นประกัน

$$= \frac{163.24}{(1.01)^1} + \frac{180.70}{(1.01)^2} + \frac{187.03}{(1.02)^3} + \dots + \frac{237.30}{(1.03)^7}$$

$$= 1,267.02 \text{ บาท}$$